

[Otto Mørch.]

tiets forslag, som finansministeren just har gjort rede for, skal jeg på socialdemokratiets vegne afvise forslaget.

Røtzler Møller (V):

Intentionerne i forslaget kan vi sådan set nok tiltræde. Det offentliges vækst er ved at kvæle al privat foretagsomhed, og dette forhold vil vi da meget gerne være med til at ændre. Forslaget er populært i sin udformning, men derfor behøver det jo ikke at være rigtigt. § 2 kender vi fra tidligere; med ganske enkelte modifikationer er paragraffen lig med den forhenværende finansminister Anders Andersens cirkulære af 14. februar 1974 om ansættelsesstop for administrativt personale inden for statens område. Nu har man altså lige taget kommunerne med. Man har i øvrigt udvidet det. I § 3 tager man andet heltidsansat personale med, og selv vikarerne har man taget med i § 4.

Med hensyn til nyansættelser skulle fremgangsmåden fremover være en vedtagelse herom i tinget, og i amter og kommuner skal kommunalbestyrelsen og lønningesnævnet, førstnævnte med to tredjedele flertal, bestemme, hvorvidt der skal ske nyansættelser. Vi har jo et meget stift system med hensyn til personaleforhold, herunder ansættelser inden for det offentlige; fremskridtspartiets forslag vil gøre dette system endnu mere stift, og arbejdsbyrden vil være usædvanlig stor rundt omkring i hele landet. Forslaget kan derfor ikke få vores umiddelbare anbefaling.

Forslaget rummer nogle straffebestemmelser, som vi ikke synes om. Vi har jo allerede nogle bestemmelser i dag i forskellige lovgivninger, der kan pålægge kommuner ansvar og også bod, og jeg skal ikke sige mere herom, men er i øvrigt enig i finansministerens bemærkninger.

I øvrigt vil jeg henvise til hr. Enggaards bemærkninger vedrørende fremskridtspartiets beslutningsforslag nr. XVII om begrænsning af antallet af offentligt ansatte, da det blev behandlet her i tinget.

Dohrmann (FP):

Trods skiftende regeringers gyldne løfter om, at nu skulle der sættes en stopper for yderligere ansættelse af personale i det offentlige, er kendsgerningen den, at der hver

eneste dag året rundt, søn- og helligdage inklusive, bliver ansat over hundrede personer inden for den offentlige sektor. Enhver, som blot vil tænke sig en lille smule om, må indrømme, at den opsvulmen for længst burde have været stoppet. Helst havde vi naturligvis set, at det var sket på frivillig basis, og at man havde taget de alvorlige advarsler, som er fremkommet fra flere sider, alvorligt. Men nej, de lønførende offentligt ansattes antal vokser stadig væk med eksplosiv kraft. På denne baggrund og i betragtning af landets alvorlige situation som helhed har vi i fremskridtspartiet fundet det påkrævet at fremsætte nærværende forslag, naturligvis med den forventning at få det vedtaget. Vi nægter at tro på, at der her i denne sal kun findes 24 personer, som tror på, at vi ikke kan leve af at barbere hinanden.

Danmark er vistnok det eneste land i hele verden, som inden for den offentlige sektor beskæftiger lige så mange personer som inden for handel og industri.

Ingomar Petersen (RV):

Man har nærmest indtryk af, at det forslag, man her har fremsat fra fremskridtspartiets side, er et led i den hetz imod de offentligt ansatte, som man i lang tid har kørt.

Vi er alle sammen i dette folketing interesseret i at få en samlet styring af hele det offentlige personaleforbrug, men hvis man gik hen og vedtog dette forslag med den ordlyd, det har, så ville det vist blive morderlig vanskeligt at administrere i dette land.

Problemerne om styringen af det offentlige personaleforbrug er vi fra det radikale venstres side meget, meget stærkt interesseret i at få drøftet. Der er ingen tvivl om, at ved en saglig drøftelse vil man nå resultater dér. Men hele dette hænger jo i allerhøjeste grad også sammen med andre problemer om dobbeltadministration osv., som vi har fået taget hul på i sin tid, men vel reelt ikke har fået gjort så forfærdelig meget ved. Der mangler mange ting i hele den problematik endnu, og jeg synes ærlig talt, det havde været bedre med et forslag om, at vi virkelig fik fortsat det arbejde med disse problemer, for det er jo dér, problemerne ligger. Så længe vi har en lovgivning, som dette folketing har vedtaget, og cirkulærer, der knytter sig hertil, så skal de også administreres, og